

Posudek vedoucího magisterské diplomové práce

SCÉNICKÁ REALIZACE NEDRAMATICKÉHO TEXTU

Adam Svozil

Adam Svozil se ve své magisterské práci soustředí na principy inscenování „vyprávěné“ či „diegetické“ hry, s nimiž se měl možnost poprvé ve větším rozsahu prakticky seznámit v průběhu zkoušení své absolventské inscenace hry Dennise Kellyho *Rituální vražda Gorge Mastromase* v Divadle DISK (premiéra 3. dubna 2015). Zkušenosti z absolventské inscenace posléze srovnává s inscenováním hry Ivana Vyrypajeva *Iluze* v DJKT v Plzni (premiéra 1. dubna 2017), která byla jeho první realizací v „kamenném divadle měšťanského typu“.

Svozilovu inscenaci Kellyho hry v Disku lze vnímat i v širším divadelním kontextu jako významnou divadelní událost, což mimo jiné potvrzuje udělení ceny Marka Ravenhilla za nejlepší českou divadelní inscenaci nového textu za rok 2015. Na základě původního textu, jehož podstatnou část tvoří rozsáhlé diegetické pasáže a série replik bez určeného mluvčího i zakotvení v situačním kontextu, se Adamovi Svozilovi podařilo vytvořit inscenaci, v níž se v přesném temporytmu mísí vynalézavá scénická obraznost s groteskní nadsázkou rozehraných situací a naléhavá společenská výpověď se zábavnou podívanou.

V písemné části své diplomové práce se Adam Svozil nespokojí s pouhou reflexí uvedených inscenací, ale s vědomím širšího kontextu systematicky, přehledně a čtivě pojmenovává základní problémy současného divadla. Zabývá se vztahem scéničnosti a dramatickosti, mimeze a diegeze, diegetickými tendencemi divadla 20. a 21. století s důrazem na Brechtovo epické divadlo, postdramatickým divadlem a performativním obratem i principy storytellingu. Ačkoli vychází z jasného, vyhraněného názoru ověřeného vlastní inscenační zkušeností, nepodává věci jednostranně, ale dokáže studované problémy vnímat plasticky a představovat je z nejrůznějších hledisek. Dobře přitom pracuje s odbornou literaturou i dalšími primárními a sekundárními zdroji.

Při reflexi vlastních scénických realizací neskouzává k popisnosti, ale soustředí se na významovou strukturu, určující stylové znaky a základní inscenační přístupy, které dokumentuje konkrétními příklady. Pracuje přitom s vědomím širších souvislostí a odpovídající terminologií. Práci doplňuje odpovídající poznámkový aparát a obrazová příloha dokumentující rozebírané inscenace.

Adam Svozil práci průběžně konzultoval a tvořivě reagoval na připomínky. Jeho magisterskou práci vnímám jako přesvědčivý doklad samostatného divadelního myšlení i metodického, systematického uvažování při reflexi vlastní tvorby. Práci doporučuji k obhajobě.

